

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 6CoCsp/9/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4220205044
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 09. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mária Malíková
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2022:4220205044.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Nitre v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Márie Malíkovej a členiek senátu JUDr. Lýdie Gálisovej a JUDr. Sone Vackovej, v právnej veci žalobkyne: U.. F. F., nar. XX. XX. XXXX, bytom I., Z. B. XXXX/XX, zastúpená: Občianske združenie OPOS so sídlom A. Hlinku 1084/24, Trenčianska Teplá, IČO: 51 147 688 proti žalovanému: Všeobecná úverová banka, a.s.; skrátený názov: VÚB, a.s., so sídlom Mlynské Nivy 1, Bratislava, IČO: 31 320 155, o zaplatenie 622,22 eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobkyne proti rozsudku Okresného súdu Komárno (ďalej „súd prvej inštancie“) zo dňa 04. novembra 2021 č.k. 13Csp/139/2020-129 (ďalej „rozsudok súdu prvej inštancie“), takto

rozhodol:

Odvolačný súd rozsudok súdu prvej inštancie potvrdzuje.

Žalovaná má nárok na náhradu trov odvolacieho konania voči žalobkyni v plnom rozsahu, o výške ktorých rozhodne súd prvej inštancie samostatným rozhodnutím.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie zamietol žalobu žalobkyne, ktorou sa domáhala vydania bezdôvodného obohatenia od žalovanej vo výške 622,22 eura, titulom neprijateľných zmluvných podmienok. Žalovanej priznal právo na náhradu trov konania v rozsahu 100%.

1.1. Za preukázaný mal skutkový stav, z ktorého zistil, že žalobkyňa dňa 30. 05. 2014 písomne požiadala žalovanú o vydanie kreditnej karty, v ktorej žiadosti vyplnila všetky údaje, svoj príjem, záväzok z hypotekárneho úveru, odovzdala dva doklady totožnosti, doklad o priznaní sociálnej dávky, rozhodnutie o rozvoze. Žiadosť obsahuje aj poučenie, podľa ktorého prijatím a schválením žiadosti zo strany žalovanej sa žiadosť stáva zmluvou o vydaní a používaní kreditnej platobnej karty. V žiadosti je uvedená priemerná hodnota úrokovej miery pre kreditné karty vo výške 26,48%. Žalovaná schválila žalobkyni úverový limit vo výške 500 eur s minimálnou splátkou 25 eur. Žalobkyňa taktiež v tento deň podpísala aj informáciu finančného sprostredkovateľa k dojednávaniu poistenia, prílohu č. 1 Zmluvy o vydaní a používaní kreditnej platobnej karty VÚB, v ktorej je upravená výška špecifikovaných poplatkov súvisiacich s platobnou kartou, ako aj výška základnej úrokovej sadzby (21,24%L), sankčnej úrokovej sadzby (26,49%), ročná percentuálna miera nákladov (ďalej len „RPMN“) vo výške 29,78%. Taktiež svojim podpisom potvrdila údaj o hodnote RPMN, priemernej RPMN, ako aj tlačivo štandardných európskych informácií o spotrebiteľskom úvere. Zmluva bola uzavretá na dobu neurčitú. Zároveň žalobkyňa predložila žalovanej občiansky, vodičský preukaz, rozsudok o rozvoze, rozhodnutie sociálnej poisťovne o zvýšení invalidného dôchodku.

1.1.1. Žalobkyňa mala čerpať na základe zmluvy o vydaní a používaní kreditnej karty VUB celkom sumu 2 563,19 eura, uhradila sumu 3 185,41 eura, výška bezdôvodného obohatenia žalovanej, podľa žalobkyne,

je 622,22 eura. Vzhľadom k tomu, že žalobkyňa je toho názoru, že zmluva okrem výšky kreditu a výšky splátky neobsahuje údaj o RPMN, žalovaná nepreukázala dojednanie účastníkov zmluvného vzťahu o povinnosti žalobkyne platiť úroky a poplatky, nepreverila bonitu klienta, je úver bezúročný a bez poplatkov.

1.2. Po právnej stránke napadnutý rozsudok odôvodnil ustanoveniami § 1 ods. 4, § 10 ods. 1, § 19 zákona číslo 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o spotrebiteľských úveroch“), § 5 písm. l/ zákona číslo 483/2001 Z.z. o bankách v znení neskorších predpisov, účinný v čase uzavretia úverovej zmluvy (ďalej len „zákon o bankách“).

1.3. Súd prvej inštancie vyhodnotil uzavretie zmluvy o vydaní platobnej karty za platne uzavretý právny úkon podľa § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka. Za situácie, že žalobkyňa predložila žalovanej doklady o výške svojho dôchodku, rozvode manželstva, je nepochybné, že pred uzavretím zmluvy dostala od žalovanej informácie o podmienkach žiadaneho produktu a žalobkyňou predložené doklady postačovali na posúdenie schopnosti žalobkyne splácať revolving s úverovým rámcom 500 eur, ktorý žalobkyňa mohla, ale nemusela čerpať. Tieto informácie poskytol žalovaný žalobkyňi minimálne prostredníctvom formulára pre štandardné informácie o spotrebiteľskom úvere v súlade s § 4 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z., v spojení s § 5 ods. 1 citovaného zákona, z ktorých je okrem iného aj zrejmé, že podmienkou schválenia žiadaneho revolvingu bolo aj poistenie zabezpečenia splácania pre prípad pracovnej neschopnosti, invalidity a smrti. Skutočnosť, že žalobkyňa už bola v čase uzavretia zmluvy invalidnou dôchodkyňou nebránila poisteniu splácania úveru pre prípad smrti žalobkyne.

1.4. Ďalej konštatoval, že zmluva, spolu s prílohou č. 1 obsahuje všetky náležitosti predpokladané v § 10 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch pri zmluve o spotrebiteľskom úvere formou povoleného prečerpania, ktorý sa musí splatiť na požiadanie alebo do troch mesiacov, ktorá je (len) podobná zmluve o vydaní a používaní kreditnej karty. Navyše obsahuje aj údaj o výške RPMN vypočítanej v súlade s § 19 citovaného zákona a s dodatočnými predpokladmi definovanými v Prílohe č. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch a to napriek tomu, že údaj o výške RPMN nie je podstatnou náležitosťou zmluvy o spotrebiteľskom úvere formou povoleného prečerpania, ktorý sa musí splatiť na požiadanie alebo do troch mesiacov.

1.5. Súd prvej inštancie dospel k záveru, že formulár Žiadosti/Zmluvy je čitateľný voľným okom pre bežného spotrebiteľa, pričom súdu zo strany žalobkyne nebola preukázaná existencia takých neprijateľných zmluvných podmienok, ktorá by mala mať vplyv na výšku plnení žalobkyne žalovanému, vrátane úroku a poplatku za vedenie kartového účtu, ktorých výška je súčasťou zmluvnej dokumentácie a tvorila podklad pre výpočet RPMN. Pokiaľ žalobkyňa má vo svojej dispozícii aj štandardné európske informácie, aj obchodné a všeobecné obchodné podmienky, údaj o hodnote RPMN a priemernej RPMN, ktorých prevzatie osvedčila svojim podpisom, nepochybne mala možnosť sa oboznámiť s ich obsahom. Žalovaná preukázala, že žalobkyňu informovala v súlade s § 4 ods. 1, 2 zákona o spotrebiteľských úveroch listinne o zmluvných podmienkach.

1.6. Z uvedených dôvodov preto súd prvej inštancie konštatoval, že žalobkyňa neuniesla dôkazné bremeno na preukázanie pravdivosti svojho tvrdenia o bezúročnosti a bezpoplatkovosti ňou čerpaného revolvingového úveru, ako aj neuniesla dôkazné bremeno o bezdôvodnom obohatení žalovanej podľa § 451 ods. 2 Občianskeho zákonníka plnením bez právneho dôvodu. Navyše, napriek výzve súdu, žalobkyňa ani netvrdila, a teda nepreukázala, ktoré z jej platieb žalovanej mali byť žalovanej uhradené bez právneho dôvodu. Poukazovanie žalobkyne na predložené listinné dôkazy je nepostačujúce, najmä keď bolo povinnosťou žalobkyne pravdivo a úplne opísať rozhodujúce skutočnosti a označiť dôkazy na ich preukázanie. Odkazom na označené dôkazy nemožno nahradiť absentujúce rozhodujúce skutočnosti. Žalobkyňa napriek výzve súdu nedoplnila svoje skutkové tvrdenia tak, aby bolo zrejmé kedy a ktorými platbami sa mala žalovaná obohatiť o ňou uplatnenú sumu. Z výpisov z kartového účtu žalobkyne je zrejmé, že žalobkyňa si riadne neplnila svoju povinnosť platiť mesačne sumu vo výške 25 eur, pri úrokovej sadzbe 21,24%, ktorá v dôsledku omeškania dlžníka sa zvýšila a spolu s úrokom z omeškania, ktorého výška bola v čase uzavretia zmluvy stranami sporu vo výške 5,25%, sa premietla v sankčnom úroku, ktorý v zmluvnej dokumentácii bol uvedený v čase uzavretia zmluvy strán sporu vo výške 26,49% (21,24 + 5,25).

1.7. O náhrade trov konania rozhodol podľa § 255 ods.1 a § 262 ods. 1 Civilného sporového poriadku (zákon číslo 160/2015 Z.z., ďalej len „CSP“) tak, že v konaní procesne úspešnej žalovanej priznal 100% náhradu trov konania.

2. Rozsudok súdu prvej inštancie napadla odvolaním žalobkyňa. Dôvodila, že súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 365 ods. 1 písm. b/ CSP), konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vec (§ 365 ods. 1 písm. d/ CSP), súd prvej inštancie nevykonával navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností (§ 365 ods. 1 písm. e/ CSP), súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam (§ 365 ods. 1 písm. f/ CSP), rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 písm. h/ CSP), zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené (§ 365 ods. 1 písm. g/ CSP).

2.1. Odvolateľka namietala, že súd prvej inštancie sa nedostatočne vysporiadal s obsahovými náležitosťami zmluvy, ktorú nechala žalobkyňa preskúmať a dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam. V tejto súvislosti poukázal na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp.zn. 2Cdo/8/2015, podľa ktorého Civilný sporový poriadok neukladá navrhovateľovi formulovať návrh rozhodnutia, ale iba to, aby z návrhu bolo zjavné, čoho sa navrhovateľ domáha.

2.2. Žalobkyňa vytyka súdu prvej inštancie, že za situácie, že v konaní namietala absenciu náležitosti žiadosti a možnú neplatnosť uzavretia zmluvy, mal súd vykonať všetky dôkazy, aby dospel k správnym právnym záverom. Vo veci je nesporné, že daným produktom je spotrebiteľský úver a nie forma povoleného prečerpania, ktoré má podľa zákona úplne iné obsahové náležitosti. Ak podľa súdu prvej inštancie ide o úverový produkt vo forme povoleného prečerpania, teda revolvingového úveru, nie je žalobkyni jasné, z akých pohnútok skúmal výšku RPMN v súhrnných informáciách a zároveň uviedol, že ide o priemernú RPMN. Ak bola RPMN v danom prípade správna a zákonom akceptovaná, z akého dôvodu je úroková sadzba aj po zdvojnásobení nižšia ako výška RPMN. Takýto záver súd prvej inštancie nezdôvodnil.

2.3. Odvolateľka v podanom odvolaní ďalej namietala, že súd prvej inštancie žiadnym spôsobom nezdôvodnil, z akých dôkazov vychádzal pri právnych záveroch o odbornej starostlivosti žalovanej, ako i pri skúmaní bonity žalobkyne. Výška dôchodku, doklad o rozvode nie sú postačujúce doklady ku skúmaniu, či je alebo nie je žalobkyňa schopná splácať žiadany úver. Žalobkyňa mala aj iné úvery, informácie mala žalovaná z úverového registra. Žalovaná však žiadny doklad o príjmoch a výdavkoch žalobkyne súdu nepredložila, preto súd ani nemohol svoje právne závery dostatočne odôvodniť. Poukázala v tejto súvislosti na ustanovenie § 7 ods. 1, § 11 ods. 2 druhá veta zákona o spotrebiteľských úveroch a keďže žalovaná nezdokladovala skúmanie bonity žalobkyne, hrubo porušila ustanovenie § 7 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch. Je toho názoru, že žalovaná vôbec neskúmala jej bonitu. Súd prvej inštancie nepredniesol k otázke uzavretia zmluvy, ako i k posúdeniu bonity žalobkyne jedinú skutkovú tvrdenie a nenavrhol vykonanie žiadneho dôkazu a kedy ani samotný súd prvej inštancie za účelom ustálenia tohto momentu nevykonával jediný dôkaz, dokonca nevyočul ani samotného žalovaného.

2.4. Žalobkyňa je toho názoru, že súd prvej inštancie jej neposkytol náležitú ochranu a preto bude povinnosťou súdu postupovať v súlade so zákonom, preskúmať spotrebiteľskú zmluvu, či je platným právnym úkonom, či nie je v rozpore s dobrými mravmi, či obsahuje všetky zákonom dané obligatórne náležitosti, pretože má vady. Navrhuje rozsudok súdu prvej inštancie zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie.

3. Žalovaná v písomnom vyjadrení k odvolaniu žalobkyne uviedla, že z odvolania žalobkyne je zrejmé, že vadu rozsudku vidí v podstate v tom, že sa súd prvej inštancie nestotožnil s jej pohľadom na prejednávajúcu vec. Písomné vyhotovenie rozsudku je zreteľné, jasné, porozumiteľné a prehľadne štruktúrované. Obsahuje opis prednesov, vyjadrení strán sporu, dáva jasné a argumentačne podložené odpovede na nosné, zásadné a základné otázky prejednávanej veci a je vo výroku vecne správny. Dodáva, že žalobkyňa v odvolaní otvára témy, ktoré vôbec neboli predmetom konania na súde prvej inštancie a ktoré vo svojej žalobe ani náznakom nespomenula, napr. otázka posudzovania schopnosti

splácať úver. Žalobkyňa dokonca v odvolaní tvrdí, že „žalovaný nepredniesol k otázke uzavretia zmluvy ako i k posúdeniu bonity žalobkyne jediné skutkové tvrdenie a nenavrhol vykonanie žiadneho dôkazu“. Ak však žalobkyňa ani len netvrdila, nie to ešte preukázala, nesplnenie povinnosti žalovanej v súvislosti s posudzovaním bonity, na základe čoho by mala žalovaná prednášať akékoľvek tvrdenia a dôkazy k danej otázke. Poukázala na ustanovenie § 366 Civilného sporového poriadku, podľa ktorého prostriedky procesného útoku a procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len v taxatívne vymedzených situáciách, pričom žiadna z tejto situácií sa na novoty uvádzané žalobkyňou v podanom odvolaní nevzťahuje, preto sú tieto v odvolacom konaní neprípustné.

3.1. Navrhuje rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny potvrdiť a zaviazat' žalobkyňu na náhradu trov odvolacieho konania.

4. Krajský súd v Nitre, ako súd odvolací (§ 34 Civilného sporového poriadku, zákon číslo 160/2015 Z.z., ďalej len „CSP“), po preskúmaní napadnutého rozsudku, konania, ktoré mu predchádzalo a odvolania žalobkyne podľa § 363 a § 365 ods. 1 CSP, súc' viazaný dôvodmi a rozsahom tohto odvolania (§ 379, § 380 ods. 1 CSP), skutkovým stavom zisteným súdom prvej inštancie podľa § 383 CSP, bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 ods. 1 CSP, za splnenia podmienok uvedených v ustanovení § 219 ods. 3 CSP, dospel k záveru, že odvolanie žalobkyne vo veci samej nie je opodstatnené a preto napadnutý rozsudok ako vecne správny, podľa § 387 ods. 1 CSP, potvrdil.

6. Podľa § 387 ods. 1 CSP odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

Podľa ods. 2 tohto ustanovenia, ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

7. Predmetom konania v danej veci bola žaloba žalobkyne, ktorou sa domáhala zaplata sumy 622,22 eura titulom bezdôvodného obohatenia žalovanej. Bezdôvodné obohatenie žalovanej spočíva v úhrade žalobkyne za žalovanou poskytnutý úverový rámec, ktorý čerpala a hradila aj s úrokmi, pričom dôvodila tiež, že zmluva obsahuje neprijateľné zmluvné podmienky a úver mal byť bezúročný a bez poplatkov.

7.1. Súd prvej inštancie žalobu žalobcu zamietol dôvodiac, že ide o spotrebiteľský úver čerpaný formou kreditnej karty, zmluvu o úvere vyhodnotil ako platne uzavretú, obsahujúcu všetky podstatné náležitosti a žalobkyňa neunesla dôkazné bremeno na preukázanie pravdivosti svojho tvrdenia o bezúročnosti a bezpoplatkovosti ňou čerpaného revolvingového úveru a dôkazné bremeno o bezdôvodnom obohatení žalovanej.

7.2. Žalobkyňa sa nestotožnila so záverom súdu prvej inštancie, rozsudok napadla odvolaním, dôvodiac neposkytnutím ochrany spotrebiteľovi súdom ex offio, nepreskúmaním zmluvy, neskúmaním bonity klienta zo strany žalovanej.

8. Odvolací súd v zmysle § 380 ods. 1 CSP, viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania, sa plne stotožnil s rozhodnutím súdu prvej inštancie, nakoľko bola jeho argumentácia vecne správna, objektívna, presvedčivá. Prieskumná činnosť odvolacieho súdu zahŕňa tak hmotnoprávnu, ako aj procesnoprávnu oblasť. Odvolací súd musí preto preskúmať nielen zákonnosť rozhodnutia so zreteľom k hmotnému právu, ale tiež zákonnosť konania, z ktorého napadnuté konanie vzišlo. Pri rozhodovaní odvolacieho súdu o odvolaní proti napadnutému rozsudku je odvolací súd viazaný ako rozsahom odvolania, tak aj dôvodmi podaného odvolania (ktoré odvolateľ môže meniť a dopĺňať len do uplynutia odvolacej lehoty). Odvolateľ v podanom odvolaní fakticky svojím dispozičným úkonom vymedzuje nielen rozsah, ale aj dôvody preskúmvacej činnosti odvolacieho súdu. Ustanovenie § 380 ods. 2 CSP vymedzuje výnimky, kedy odvolací súd nie je viazaný rozsahom podaného odvolania. Ide o výnimky len vo vzťahu k rozsahu podaného odvolania, pričom dôvodmi podaného odvolania je odvolací súd viazaný vždy. Na vady konania pred súdom prvého stupňa prihliadne odvolací súd len vtedy, ak mali za následok nesprávne rozhodnutie vo veci. To znamená, že pokiaľ sa v konaní pred súdom prvého stupňa síce vyskytli vady, ale ktoré nemali za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, potom odvolací súd na tieto vady neprihliadne.

9. V danej veci odvolací súd preskúmaním napadnutého rozhodnutia a konania, ktoré mu predchádzalo, nezistil žiadne vady, ktoré by mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci.

10. Odvolací súd, rozhodujúc o odvolaní podanom žalobkyňou, súc viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania žalobkyne, preskúmal v danej veci tak napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie, konanie, ktoré mu predchádzalo a tiež dôvody odvolania a skonštatoval, že súd prvej inštancie vykonal dostatočné dokazovanie, jednotlivé dôkazy vyhodnotil a na ich závere vec aj správne právne posúdil. Súd prvej inštancie v odôvodnení svojho rozhodnutia primeraným spôsobom opísal priebeh konania, stanoviská strán sporu k prejednávanej veci, výsledky vykonaného dokazovania a právne predpisy, ktoré aplikoval na prejednaný prípad a z ktorých vyvodil svoje právne závery. Prijaté právne závery primerane vysvetlil. Z odôvodnenia jeho rozhodnutia nevyplýva jednostrannosť, ani taká aplikácia príslušných ustanovení všeobecne záväzných právnych predpisov, ktorá by bola popretím ich účelu, podstaty a zmyslu. Samotný fakt, že žalobkyňa sa s dôvodmi uvedenými v rozhodnutí súdu prvého stupňa nestotožňuje, neznamená, že jeho zdôvodnenie nezodpovedá požiadavkám, ktoré na túto časť rozhodnutia kladie vyššie citované zákonné ustanovenie. Súd prvej inštancie totiž zrozumiteľným spôsobom uviedol dôvody, pre ktoré žalobu žalobkyne zamietol. Odvolací súd sa s týmto odôvodnením v plnom rozsahu stotožnil a preto na správnosť týchto dôvodov ďalej, podľa § 387 ods. 2 CSP, iba poukazuje.

10.1. Na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia iba dodáva, že predmetná zmluva o kreditnej karte je nespochybniteľne zmluvou spotrebiteľskou, na ktorú sa vzťahujú tak ustanovenia § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka, ako aj ustanovenia zákona o spotrebiteľských úveroch. Súd prvej inštancie bol zo zákona povinný preskúmať jednotlivé zmluvné podmienky z hľadiska ich prijateľnosti a primeranosti odplaty. Splniac si túto povinnosť dospeľ k záveru, že čerpanie finančných prostriedkov kreditnou kartou nie je možné vyhodnotiť ako bezúročné a bez poplatkov, v dôsledku čoho nemohlo ani dôjsť k bezdôvodnému obohateniu žalovanej tým, že žalobkyňa zaplatila odplatu za poskytnuté finančné prostriedky. Je nepochybné, že zmluva o vydaní kreditnej karty, ktorú strany sporu uzavreli dňa 30. 05. 2014 obsahuje všetky podstatné náležitosti, ktoré zákon o spotrebiteľských úveroch predpokladá. Žalovaná, ako veriteľ, pred uzavretím tejto zmluvy, s odbornou starostlivosťou preverila bonitu žalobkyne, preverila jej príjem. Už v samotnej žiadosti o vydanie kreditnej karty sú uvádzané údaje o príjme žalobkyne, jej výdavkoch.

10.2. Žalobkyňa v podanej žalobe namietala, že predmetná zmluva bola formulárová, voľným okom nečitateľná, nebola individuálne dojednaná, musela ju podpísať bez akejkoľvek možnosti ovplyvniť jej obsah, boli do nej včlenené neprijateľné zmluvné podmienky a nekalé obchodné podmienky. Žiadosť musela podpísať, nakoľko by jej nebol poskytnutý spotrebiteľský úver. Namieťa aplikáciu Obchodného zákonníka, ďalej, že žiadosť o vydanie kreditnej karty nemožno považovať za zmluvu, dojednanie o poistení nebolo individuálne dojednané, neobdržala žiadny cenník VÚB, výška úrokovej sadzby je určená bankou a zverejnená na výveskách v obchodných priestoroch banky, na internetovej stránke. Za neprijateľnú zmluvnú podmienku považuje tiež poradie, v akom sa úhrady zaúčtovávajú na kartovom účte, sankčnú úrokovú sadzbu, zrážky zo mzdy, v žiadosti nie sú uvedené údaje o RPMN.

10.2.1. Súd prvej inštancie sa v napadnutom rozsudku podrobne vypořiadal so žalobkyňou namietanými tvrdeniami, neprijateľnými zmluvnými podmienkami, ktoré mali byť uvedené v zmluve o vydaní kreditnej karty. Preskúmal predmetnú žiadosť/zmluvu, zaoberal sa jednotlivými zmluvnými podmienkami, tieto v napadnutom rozsudku riadne vysvetlil, odôvodnil svoje úvahy, pre ktoré nevzhladol neprijateľnosť tam uvedených zmluvných podmienok. Správne je tiež jeho konštatovanie, že žalobkyňa neuniesla dôkazné bremeno svojich tvrdení, keď tieto žiadnym spôsobom nepreukázala, iba je sama toho názoru, že zmluva obsahuje neprijateľné zmluvné podmienky.

10.2.2. Odvolací súd iba poznamenáva, že žalovaná sa k žalobe žalobkyne písomne vyjadrila, v ktorom vyjadrení reagovala na námietky žalobkyne uvedené v podanej žalobe. Predmetné vyjadrenie bolo žalobkyne zaslané na jej reakciu, avšak žalobkyňa na dané vyjadrenie žalovanej nereagovala. Žalobkyňa sa nezúčastnila ani pojednávania. Pred pojednávaním splnomocnila žalobkyňa Občianske združenie OPOS, ktoré sa taktiež pojednávania nezúčastnilo, avšak v ospravedlnení sa vyjadrilo aj k predmetu sporu namietajúc, že v zmluve absentuje nielen RPMN, ale aj termín konečnej splatnosti úveru a doba trvania zmluvy, v dôsledku čoho je úver bezúročný a bez poplatkov. Občianske združenie tiež namietalo,

že žalovaná neskúmala riadne bonitu klienta. Súd prvej inštancie sa v napadnutom rozsudku aj s týmito námietkami vypořiadal. Odvolací súd sa s odôvodnením napadnutého rozsudku v plnom rozsahu stotožnil a na dôvody v ňom uvedené iba poukazuje.

11. Ustanovenie § 387 ods. 3 CSP ukladá odvolaciemu súdu vypořiadat' sa so všetkými podstatnými tvrdeniami odvolateľa, uvedenými v podanom odvolaní.

11.1. Žalobkyňa v podanom odvolaní uvádza takmer všetky odvolacie dôvody, nesprávny procesný postup, vadu konania, nevykonanie dôkazov, nesprávne právne posúdenie, nesprávne skutkové zistenia, nedostatočné odôvodnenie napadnutého rozsudku, prípustnosť ďalších prostriedkov procesného útoku a procesnej obrany, avšak ani jeden z týchto dôvodov nekonkretizovala a neaplikovala na napadnuté rozhodnutie súdu prvej inštancie.

11.2. Odvolateľka v podanom odvolaní namieta predovšetkým nedostatočné skutkové zistenia súdom prvej inštancie. Vytýka súdu, že sa nedostatočne vypořiadal s obsahovými náležitosťami zmluvy, predovšetkým s jej podstatnými náležitosťami a súd mal vykonať všetky dôkazy, aby dospel k správnym právnym záverom. Namieta údaj o RPMN, úrokovú sadzbu a v konečnom dôsledku vytýka súd, že sa nedostatočne zaoberal skúmaním, či žalovaná, ako veriteľ, dostatočným spôsobom overila jej bonitu.

11.2.1. Odvolací súd, zaoberajúc sa touto námietkou odvolateľa, dospel k záveru o jej účelovosti a neopodstatnenosti. Súd prvej inštancie v napadnutom rozsudku sa dostatočným spôsobom vypořiadal s námietkami, ktoré žalobkyňa v podanej žalobe uviedla, vypořiadal sa aj s námietkami Občianskeho združenia OPOS týkajúcich sa skúmania bonity klienta. Odvolací súd sa s odôvodnením napadnutého rozsudku aj v tejto časti stotožnil, na zdôraznenie správnosti už viac nemá čo dodať a iba poukazuje na závery súdu prvej inštancie. Tvrdenie žalobkyne, že žalovaná nepredniesla k otázke uzavretia zmluvy a tiež k posúdeniu bonity žalobkyne jediné skutkové tvrdenie a nenavrhl vykonanie žiadneho dôkazu je absolútne irelevantné, pretože ak žalobkyňa tvrdí, že žalovaný nedostatočne skúmal bonitu, mal minimálne navrhnúť vykonanie dôkazov v tomto smere. Je iba logické, že žalovaná nie je povinná navrhovať dôkazy, ktoré by mali byť v jej neprospech.

12. Vzhľadom na vyššie uvedené závery odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny, podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil.

13. O nároku na náhradu trov konania rozhodol podľa § 396 ods.1 v spojení s ustanovením § 255 ods. 1 a § 262 ods.1 CSP a úspešnej žalovanej priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania, keďže odvolaniu žalobcu nevyhovelo a potvrdil rozsudok súdu prvej inštancie. O výške náhrady trov rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

Rozhodnutie bolo prijaté pomerom hlasov v senáte 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP), v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP). Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP), to neplatí, ak je a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený

osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).